

препираніѧ: ѿ които се ражда злоби, распри, хълъ, лдкави подозрѣніѧ,

5 Прѣздни препираніѧ на-человѣць, които иматъ разваленъ оумъ, и чуджи са ѿ истини та, и мыслатъ за-щѣ благочестіе то є (средство За) придобытокъ: ѿдалечавайсѧ ѿ такива.

6 И въистину велики є придобытокъ благочестіе то, когдато є благодаренъ нѣкой съ нѣждно то.

7 Защото нищо не смѣ вѣ-сли въ тѣа свѣтъ, и г҃вно є защо не можеме нито да изнесемо нѣщо (ѿ нѣгѡ).

8 И като имаме хлѣбъ и соль, и мѣлекло, съ него да вѣдеме доболни.

9 Акоито искатъ да се ѿбогатятъ отъ вѣдьмъ, и въ примки, и въ многи вредныи вреди-тельни походти, които пра-ватъ человѣка да потужне въ пропасть и погибель.

10 Защото на сїчки те злини є корень сребролюбіе то: което, понеже пожелаха нѣкой, загубихасе ѿ вѣбра та, и сплѣтохасе въ многи скорби.

11 И тѡ ѿ человѣче Божій, вѣгай ѿ това: и гони пра-да та, вѣбра та, любовь та, терпѣніе то, кротость та.

12 Подвизавайсѧ съ добры-атъ подвигъ на-вѣбра та,

гледай да постїгнешъ вѣч-ный животъ, въ които си и повѣканъ, и исповѣдалъ си (го) съ добрѣ исповѣданіе предъ мнозина свидѣ-тели.

13 Заржчамъ ти предъ Бга, които ѿживотворѧва сїчко то, и (предъ) Христъ Тиссса, които є свидѣтельствовалъ онова добрѣ исповѣданіе предъ Понтійскаго Пілата:

14 Да сохранишъ (тѧ) заповѣдь чиста и небкорна, дори до гавленіето на Гда нашеши Тиссса Христъ:

15 Което въ ѿпредѣленни-те времена ще да гви блаженныи и єдинъ сил-ный Царь на-царове те, и Господь на-господствующи-те,

16 Които самъ єдинъ има везмертіе, и живѣе въ не-приступенъ свѣтъ, когдато нѣкой ѿ человѣцы те не є видѣль, нито може да види: комѣто (да вѣде) честъ, и держава вѣчнаа. Амінь.

17 На бояти те на-тѣа свѣтъ заржчай да не высо-комѣдрѣтъ вѣтъ, нито да иматъ надежда на бояти-ство то, което погибнува, но на Бга живаго, които ни дава сїчко нѣщо избо-вленъ за наслажденіе:

18 Да стрѣватъ добрѣ, да са бояти въ добри те дѣла,